

Sygn. akt III U 443/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 grudnia 2013r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Piotr Witkowski
Protokolant:	sekr. sądowy Beata Dzienis

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 grudnia 2013r. w Suwałkach

sprawy **J. C.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o emeryturę pomostową

w związku z odwołaniem J. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 22 kwietnia 2013 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje J. C. prawo do emerytury od dnia 21 marca 2013r.

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. decyzją z dnia 22.04.2013r. odmówił **J. C.** prawa do emerytury pomostowej.

W uzasadnieniu wskazał, że zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 19.12.2008r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. Nr 237, poz. 1656 ze zm.), prawo do emerytury pomostowej, na zasadach ogólnych, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) urodził się po dniu 31.12.1948r.;
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 la dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. jedn. Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;

- 5) przed dniem 1.01.1999r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 lub art. 32 i art. 33 w/w ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- 6) po dniu 31.12.2008r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 wymienionej w załączniku 1 lub 2 do ustawy;
- 7) nastąpiło rozwiązanie z nim stosunku pracy.

Zakład odmówił J. C. prawa do emerytury, ponieważ nie udokumentował okresu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat, a jedynie 10 lat 10 miesięcy.

Poinformował również, że nie uwzględnił okresu pracy w szczególnych warunkach od 1.01.2009r. do 31.12.2012r., ponieważ w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach zakład powinien się powołać na załącznik 1 lub 2 do ustawy o emeryturach pomostowych.

W odwołaniu od tej decyzji J. C. wniósł o jej uchylenie i przyznanie mu emerytury pomostowej. Wskazał mianowicie, że posiada co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach, ponieważ choć nie dysponuje świadectwem pracy wykonywanej w warunkach szczególnych w Przedsiębiorstwie (...) w E. w okresie od 16.09.1976r. do 31.10.1985r. to jednak dostarczył pozwanemu oryginalne świadectwo pracy oraz odpisy angażu pobrane z Archiwum, z których jednoznacznie wynika, że był kierowcą K. – 18t oraz C. – powyżej 3,5t, które to stanowiska figurują w obowiązującym wykazie prac wykonywanych warunkach szczególnych. Na okoliczności te zawniósł przesłuchanie wskazanych odwołaniem świadków.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie, uzasadniając jak w zaskarżonej decyzji. Wskazał przy tym, iż, jeżeli chodzi o okres pracy w Przedsiębiorstwie (...) od 16.09.1976r. do 31.10.1985r. to ubezpieczony nie przedłożył świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych na ten okres.

Sąd Okręgowy w Suwałkach ustalił i zważył, co następuje:

Odwołanie należało uznać za uzasadnione.

Odwołujący się urodzony jest (...) Aby zatem mógł otrzymać emeryturę, musiałby spełnić warunki do jej otrzymania określone w art. 184 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. jedn. Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), bądź przytoczone w zaskarżonej decyzji, wynikające z art. 4 i art. 49 ustawy z dnia 19.12.2008r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. Nr 237, poz. 1656 ze zm.). Takie zaś spełnił. Niewątpliwie osiągnął na dzień wydania zaskarżonej decyzji 60 lat życia, posiada też okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. jedn. Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), wynoszący co najmniej 25 lat, czego organ rentowy nie kwestionował, jak i temu, że Przedsiębiorstwo (...)Spółka Jawna w E. rozwiązało z odwołującym się stosunek pracy z dniem 31.12.2012r.

Niewątpliwym również winno być w sprawie, że ma okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat. Przed dniem też 1.01.1999r. niewątpliwie wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, jak i po dniu 31.12.2008r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 wymienionej w załączniku 1 lub 2 do ustawy o emeryturach pomostowych. Tak mianowicie wynika z całego zebranego w sprawie materiału dowodowego. Jak zaś wskazuje orzecznictwo Sądu Najwyższego, czego potwierdzeniem jest choćby wyrok z dnia 2.02.1996r. II URN 3/95 (Lex 24774), w postępowaniu przed sądami pracy i ubezpieczeń społecznych okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokości mogą być udowodniane wszelkimi środkami dowodowymi, przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego. Przepisy bowiem kodeksu postępowania cywilnego nie przewidują w tym względzie żadnych ograniczeń w postępowaniu przed sądami.

Ewentualne ograniczenia dowodowe zawarte w § 22 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz. U. Nr 10, poz. 49 ze zm.) dotyczą wyłączenie postępowania przed tymi organami.

Odnosi się to też i do ograniczeń dowodowych zawartych w § 21 ust. 4 tego rozporządzenia, który stanowi, że jeżeli pracownik ubiega się o przyznanie emerytury lub renty z tytułu zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, zaświadczenie zakładu pracy powinno stwierdzać charakter i stanowisko pracy w poszczególnych okresach oraz inne okoliczności, od których jest uzależnione przyznanie takiej emerytury lub renty. Stosownie bowiem do § 2 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, okresy pracy uzasadniające prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy, zakład pracy stwierdza na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy.

W sprawie bezspornym jest, że odwołujący się był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) od 16.09.1976r. do 31.10.1985r. na umowę o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy w charakterze kierowcy. Oczywiście też winno być w obliczu akt osobowych odwołującego się za ten okres pracy i zeznań świadków M. B., M. M. i H. W., że odwołujący się w czasie pracy w Przedsiębiorstwie (...) w E. wykonywał tylko pracę kierowcy samochodu ciężarowego o wyporności powyżej 3,5 tony. Wykonywał więc pracę w szczególnych warunkach, gdyż praca na stanowisku kierowcy takiego samochodu ciężarowego była taką pracą. Będzie to praca określona w Wykazie A Dziale VIII pod pozycją 2 powołanego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Świadkowie mianowicie jednoznacznie zeznali, że odwołujący się najpierw w Przedsiębiorstwie (...) w E. jeździł samochodem cysterną paliwową, a później K. z przyczepą. Sąd zaś podzielił ich zeznania, gdyż w bezpośrednim przesłuchaniu nie znalazł powodów aby tego nie uczynić. Poza tym taką pracę w swojej opinii po analizie dokumentacji akt osobowych odwołującego się potwierdził w pełni biegły sądowy z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy Z. C..

Odwołujący się z pewnością więc ma okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat i przed dniem 1.01.1999r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

W świetle też i opinii biegłego z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy niewątpliwym winno być, że odwołujący się po dniu 31.12.2008r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 wymienionej w załączniku 1 lub 2 do ustawy o emeryturach pomostowych. Będzie to praca w Przedsiębiorstwie (...) Spółka Jawna w E. w charakterze kierowcy samochodu ciężarowego cysterny od 19.04.2009r. do 31.12.2012r. Biegły ten po analizie dokumentacji akt osobowych odwołującego się za ten okres czasu pracy też jednoznacznie stwierdził, że odwołujący się posiadał wymagania kwalifikacyjne do wykonywania czynności kierowcy towarów niebezpiecznych (przewóz płynnego paliwa – klasa 3 ADR) od dnia 19.04.2009r. i w okresie od dnia 19.04.2009r. do dnia 31.12.2012r. (tj. 3 lata, 8 miesięcy i 12 dni) spełnia wymagania uznania jej jako wykonywanej w warunkach szczególnych w oparciu o Załącznik nr 2, punkt 10 ustawy o emeryturach pomostowych (prace kierowców pojazdów przewożących towary niebezpieczne wymagające oznakowania pojazdu tablicą ostrzegawczą barwy pomarańczowej, zgodnie z przepisami umowy europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR), sporządzonej w Genewie dnia 30 września 1975r.) ustawy o emeryturach pomostowych.

Mając zatem to wszystko na względzie Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał J. C. prawo do emerytury od dnia 21.03.2013r. , tj. dnia uzyskania wieku emerytalnego (wniosek o emeryturę złożył 20.03.2013r.)

PW/bd